

Uwagi co do sposobu rozwiązania Kazusu egzaminacyjnego z Prawa karnego

(I termin 2022)

1. Wyrok należało zaskarżyć w całości na korzyść oskarżonego.
2. Co do czynu 1 należało na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. podnieść zarzut obrazy prawa materialnego, a to art. 190 §1 k.k., poprzez niewyczerpanie znamion tegoż przestępstwa, albowiem brak w przypisanym oskarżonemu czynie znamienia w postaci wzbudzenia w pokrzywdzonej uzasadnionej obawy realizacji groźby.

Co do czynu 2 należało na podstawie art. 438 pkt 2 k.p.k. podnieść zarzuty obrazy prawa procesowego, co mogło mieć wpływ na treść wyroku, a to:

- art. 182 §1 k.p.k. poprzez bezpodstawne przyznanie prawa do odmowy składania zeznań, Janowi Nogajowi, który nie jest dla oskarżonego osobą najbliższą w rozumieniu art. 115 § 11 k.k.,

- art. 7 k.p.k. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i nieuzasadnione uznanie za wiarygodne zeznań Natalii Borowskiej a odmówienie wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego.

Powyższe uchybienia proceduralne skutkowały błędem w ustaleniach faktycznych, który miał wpływ na treść orzeczenia.

Dodatkowo w przypadku czynu 2 mieliśmy również do czynienia z naruszeniem prawa materialnego, a to art. 64 §1 k.k., albowiem po modyfikacji okresu znęcania dokonanej przez Sąd I instancji, od odbycia przez oskarżonego kary 6 miesięcy pozbawienia wolności minęło więcej niż 5 lat.

3. W konsekwencji postawienia powyższych zarzutów należało wnieść o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadka Jana Nogaja, a co do wyroku o jego zmianę i uniewinnienie oskarżonego od popełniania obydwu zarzucanych mu przestępstw.

Należało również wnioskować o zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego Jakuba Tomczyka zwrotu poniesionych przez niego kosztów ustanowienia obrońcy z wyboru w postępowaniu odwoławczym.